

РЕШЕНИЕ

№ 1915

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10938** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директорът на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП-С. срещу Решение № 2835/26.07.2022 г. по НАХД № 16229/2021 г. на СРС, НО, 136 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 596099-F621292/27.08.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП-С., с което на „Фери арт“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв. на основание чл. 178 от ЗДДС за нарушение на чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, вр. с чл. 97а, ал. 1 от ЗДДС.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се решението да бъде отменено, като делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. От процесуалния му представител юрк. Й. са постъпили писмени бележки, в които заявява, че поддържа касационната жалба. Моли същата да бъде уважена, като бъде отменено решението на СРС и бъде потвърдено издаденото НП. Алтернативно се прави искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответикът – „Фери арт“ ЕООД – в съдебно заседание редовно призован, не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

По повод подадено от жалбоподателя заявление за регистрация по ЗДДС, на 12.07.2021 г. от служители на ТД на НАП-С. била извършена проверка, при която се установило, че от страна на „Фери арт“ ЕООД не е изпълнено задължението за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС не по-късно от 7 дни, преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем/данъчно събитие/ - до 20.07.2020 г.

В хода на проверката било установено, че „Фери арт“ ЕООД е получател на облагаеми доставки на рекламни услуги, извършени от доставчика "FACEBOOK I. L.". За периода 01.07.2020г.-30.06.2021 г. за първата доставка е представена фактура № 9RMYSUSQK2 на стойност 674,46 лв./398,95 долара/, с дата на заплащане на услугата 25.07.2020 г. Прието е, че „Фери арт“ ЕООД, като получател на доставката на рекламни услуги е следвало да начисли данък за доставката на датата на възникване на данъчното събитие – 25.07.2020 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, за дружеството е възникнало задължение за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем /датата на данъчното събитие/, т. е до 20.07.2020 г.

Констатирано е, че подаденото от дружеството заявление за регистрация по ЗДДС е от 07.07.2021 г.

Издаден е АУАН сер. АН № F621292/27.07.2021 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 596099-F621292/27.08.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно, но по други съображения.

Както при съставяне на АУАН, така и при постановяване на НП административният орган не е изпълнил задължението си да опише пълно, ясно и конкретно от фактическа страна съставомерните признаци на вмененото административно нарушение.

Безспорно, съгласно чл. 97а, ал. 1 от ЗДДС, на регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, което получава услуги с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми и за които данъкът е изискуем от получателя по чл. 82, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, за лицата по ал. 1 и 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък. Следователно, за да се прецени дали и кога е изтекъл този срок, наказващият орган е длъжен да посочи и установи кой е

пораждащият задължението юридически факт, като конкретизира настъпилото данъчно събитие и кога то е настъпило. В случая това задължение не е изпълнено.

Съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която услугата е извършена. В АУАН и НП няма данни и не се твърди, че възложената услуга е осъществена и кога. Липсват и доказателства в този смисъл.

В конкретния случай, административнонаказващият орган е обосновал извода си относно настъпването на данъчното събитие и изискуемостта на данъка единствено от представената фактура № 9RMYSUSQK2. Издаването на фактура обаче, не е достатъчно да обоснове настъпването на данъчно събитие. Касационният състав приема, че не е установено дали и кога е настъпило процесното данъчно събитие, тъй като в административнонаказателното производство не са събрани доказателства за датата на извършване на услугата.

Административнонаказателната отговорност не може да се презюмира, същата може да се ангажира само след като всички елементи на административното нарушение, така както са разписани в закона, бъдат ясно описани и установени по надлежния ред. Посочената липса на установяване на датата на извършване на фактурираната услуга не дава възможност да се направи безспорен извод за това дали и кога и на какво основание е станал изискуем данъкът, което е съществен елемент от фактическия състав на нарушението, тъй като само от посочването му може да се направи преценка дали действително е налице закъснение за регистрация. Това представлява съществено нарушение, тъй като пречатства както наказаното лице да организира защитата си с оглед изчисляване на сроковете, така и съда да извърши преценка относно извършване на нарушението.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2835/26.07.2022 г. по НАХД № 16229/2021 г. на СРС, НО, 136 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.